

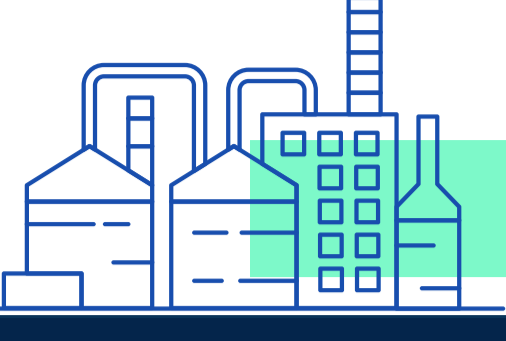
زیبنا

شماره ۴ - دی ماه ۱۴۰۱

زیر پونز ناموران

خبرها، رویدادها، معرفی بخش‌های مختلف شرکت و کلاً اتفاقات دوستی ناموران، از بخش‌ها تا پروژه‌ها و کارگاه‌ها و در این قسمت در میون می‌گذاریم تا همه‌مون در جریان باشیم.

نمره قبولی داریم اما در تلاشیم که شاگرد اول باشیم

وقتی مهمان‌دار هشدار بستن کمربندها رو برای فرود اعلام می‌کنه، مطابق معمول به پایین نگاه می‌کنم. عسلویه، دشتی از آهن و فولاد در کنار آب‌های نیلی خلیج فارس. برج‌های بلند تقطیر و مخازن استوانه‌ای ایستاده با خوابیده و گوی‌هایی سفیدپوش در میون دنیایی از لوله‌های قطور و شعله‌های رقصانی که از یک طرف فروغ حیات صنعت نفت و گاز ایرانند و از طرفی دیگه سفیر آلودگی و سختی کار توی بزرگ‌ترین میدان گازی خاورمیانه.

وقتی از هوایما بیرون میام، روی اولین پله، باد گرم و بوی گاز دو مهمان‌نواز همیشه عسلویه به استقبال ما میان و گوشه چشمی از دشواری‌های همکاران سایت رو اونم توی گرمای تابستون به ما نشون میدن! از کنار این غول‌های فلزی و نفت کش‌های عظیم‌الجثه آروم و منتظر، عبور می‌کنیم و به همکارانمون توی سایت‌های هرمز، نوری و ... ملحق می‌شیم، شوالیه‌هایی مجهز که کار سخت و خشن‌شون از صفا و صمیمیت دل‌هاشون هیچ کم نکرده!

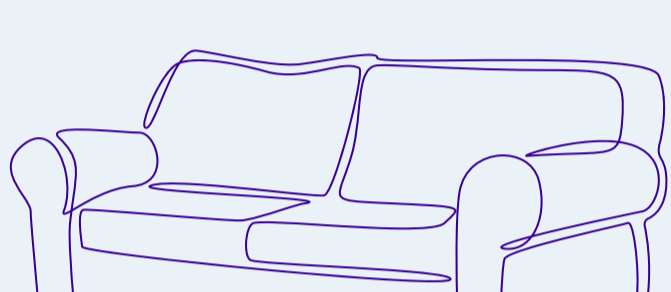
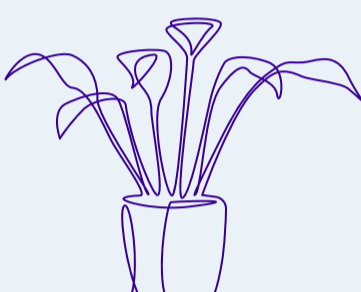
وقتی بعد از حضور در یک روز کاری توی قلب پروژه، برای استراحت بر می‌گردیم، با شنیده‌های فراوانی که از شرایط نابسامان مهمان‌سراها و استراحت‌گاه‌های عسلویه شنیدیم، خودمون رو برای گذراندن یک شب سخت‌تر از یک روز کاری آماده می‌کنیم، اما وقتی که به خوابگاه ناموران می‌رسیم با دیدن نمای ساختمان و درست از همون دم در، چشمامون برق می‌زنه و تمیزی فضای داخل ساختمان به عنوان یک امتیاز مهم، توجهمون رو جلب می‌کنه.

کنجاکو می‌شیم و ماجرای احداث خوابگاه عسلویه رو از دست اندکارانش می‌شنویم:

همونطور که می‌دونین ناموران تجربه احداث خوابگاه رو در شهرهای لامرد، ماهشهر، سنگان، مشهد و اهواز داره. توی عسلویه، بعد از مطالعه بر روی کاربری خوابگاه، مدت زمان استفاده اون و برآورد تعداد همکاران پروژه‌ها با هدف ایجاد امکانات رفاهی مناسب، نزدیکی و دیدار همکاران پروژه‌های مختلف توی یک محل و رعایت صرفه اقتصادی، تصمیم مدیران ارشد بر احداث خوابگاه برای همکاران عسلویه شد. در نهایت بعد از چهار-پنج سفر این ساختمان رو که در منطقه‌ای آرام و به دور از تراکم مناطق مسکونی بود پسندیدیم.

وقتی ساختمان رو تحویل گرفتیم، در اجاره یک شرکت و قابل سکونت بود اما از اونجاییکه با استانداردهای ناموران و اونچه مورد نظر مدیریت شرکت بود همخوانی نداشت، تصمیم به بازسازی گرفتیم. نما رو کلاً عوض کردیم و نقاشی و تعویض شیرآلات رو در کم‌ترین زمان برای انتقال سریع همکاران پروژه آریا ساسول انجام دادیم. عمده خریدهای ما به دلیل محدودیت‌های عسلویه، از شیراز انجام شد و خوابگاه رو تجهیز کردیم.

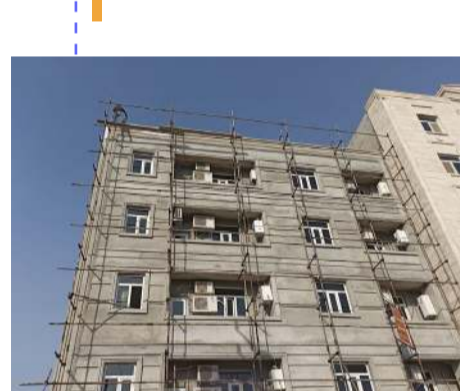

Assaluyeh Residence

مساحت زمین این ساختمان ۴۵۰ متره، ۴ طبقه و ۴ واحد روی پیلوت ساخته شده که در هر واحد ۸۵ متری، دو اتاق خواب با نقشه‌های مناسب طراحی شده. مجهز به آسانسور، سیستم سرمایشی اسپیلیت و نورگیری قابل قبولی داره.

قبول داریم که خوابگاه ناموران در حد یک هتل پنج ستاره نیست، اما در قیاس با سایر خوابگاه‌ها و با توجه به اینکه فروشنده دوبار جهت خرید ملک خودش به ما رجوع کرده، به خودمون نمره قبولی می‌دیم. در طبقه همکف، ما یک لاندری با امکان شستن لباس‌ها به صورت عمومی و شخصی داریم و به دنبال ایجاد فضاهای رفاهی با هدف استراحت و گپ و گفت پرسنل، در آینده نه چندان دور هستیم.

ما باور داریم که کار و البته زندگی کردن توی عسلویه دشواری‌های خاص خودش رو داره به همین دلیل رضایت همکاران مقیم خوابگاه در اولویت برنامه‌های ماست، به همین دلیل مشکلات و کاستی‌های دوستان و همکاران در خوابگاه بررسی و در جهت رفع اونها اقدام می‌شه، به شرطی که به هم فرصت بدیم و همدلی داشته باشیم.

نزدیک‌تر به پروژه‌ها

در این بخش با نگاهی متفاوت به پروژه‌های ناموران، به معرفی اونها می‌پردازیم اما نه لزوماً تکنیکال! و حتماً سراغ همه‌شون خواهیم رفت.

ناموران و کاهش آلاینده‌های محیط زیست

یادش بخیر! وقتی ما بچه بودیم، با شروع سرمای هوا، همش چشممون به آسمون بود و گوشمون به تلویزیون که کی برف میاد و مدرسه‌ها رو تعطیل می‌کنن و می‌ریم برف بازی! این روزا بچه هامون با رسیدن پاییز و زمستون گوششون به تلویزیون هست، اما اونقدر هوا آلوده‌ست که دیگه آسمونی معلوم نیست! شکر خدا هنوزم اسباب و علل خوشحالی بچه‌ها فراهمه، البته باشنیدن خبر تعطیلی به علت آلودگی هوا!!! باورتون می‌شه؟ و طفلکی‌ها درست برعکس ما، از ترس بیماری، مجبورن بمونن تو خونه و با خوندن شعرهای دیرین دیرین، خودشونو به جورایی مشغول کنن...

پنجره‌ها رو ببند دود نیداش به خونه، آلودگی هوا آدمو می‌کشونه...

هوا پره ز کربن، به پرده‌ها نگاه کن، نرین تو بالکن، نرین تو بالکن!

کمی دورتر از این طنز تلخ، بد نیست مرور کنیم که علت این هوای آلوده، از طرفی انقلاب صنعتی قرن هجدهم و توسعه فعالیت‌هایی مثل تردد وسایل نقلیه، سوزوندن نفت کوره و گاز طبیعی، رونق کارخونه‌ها، نیروگاه‌ها و تولید انرژی اون‌ها با سوخت‌های فسیلی و تولید مواد شیمیایی و از طرف دیگه نتیجه فرآیندهای طبیعی مثل آتش‌سوزی جنگل‌ها، فوران آتشفشان‌ها و تجزیه مواد آلی است.

از بین این همه آلاینده، حمل و نقل زمینی، هوایی و دریایی، از جمله صنایعی هستن که پیامدهای زیست محیطی اون‌ها به موجب مصرف سوخت‌های مایع با ترکیبات خاص گوگرددار، فعالان محیط زیست رو حسابی درگیر خودش کرده، به این دلیل که در فرآیند احتراق سوخت، گوگرد به صورت اکسیدهای گوگرد به همراه گازهای احتراقی در هوا منتشر می‌شه و پیامدهای زیست‌محیطی جدی مثل مشکلات تنفسی و بیماری‌های قلبی-عروقی داره و علاوه بر انسان، به گیاهان و جانوران هم آسیب جدی می‌زنه و باعث بارش بارون‌های اسیدی می‌شه.

از اونجاییکه سوخت‌های دریایی عمدتاً از سنگین‌ترین برش‌های پالایشی نفت برداشت می‌شن، گوگرد اونها ۳۵۰۰ برابر گوگرد گازوئیل مورد مصرف در حمل و نقل جاده‌ای است. انتشار آلاینده‌های ۱۵ کشتی با موتورهای غول آسایی که گاهی ارتفاعشون به اندازه یه خونه چهار طبقه است، از معادل آلودگی ناشی از تمام خودروهایی روی زمین بیشتره و به همین دلیل که سازمان بین‌المللی دریانوردی قانونی رو تصویب کرده که از سال ۲۰۲۰ خصوصاً در مناطق ویژه حریم ۷۵ کیلومتری ساحل، محتوای گوگرد سوخت‌های دریایی باید از حداقل ۳٫۵ درصد وزنی به ۰٫۵ درصد کاهش پیدا کنه.

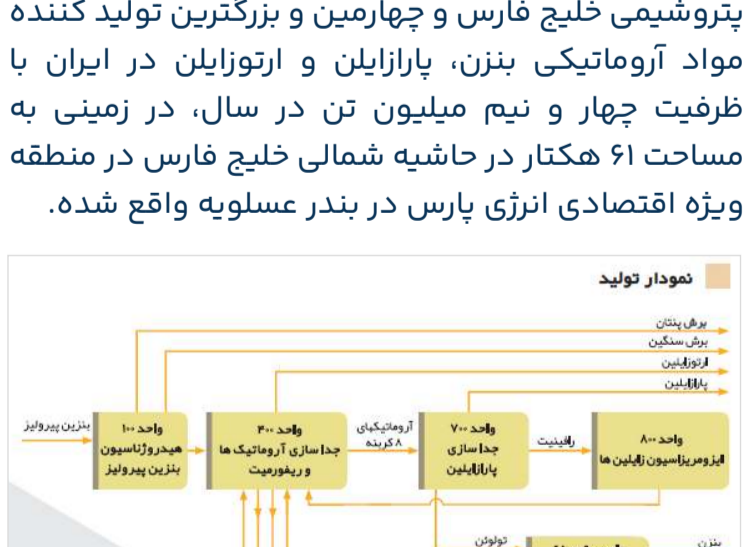
و حالا که همه دنیا و خصوصاً ایران درگیر آلودگی هوا هستن، ناموران با انجام پروژه **نوری ۱** با تولید سوخت کم گوگرد برای کشتی‌ها، مطابق با استاندارد روز دنیا، در کنترل آلودگی و کمک به حفظ محیط زیست، قدم مثبتی برمی‌داره.

Nouri Petrochemical Co.

شرکت پتروشیمی نوری، زیرمجموعه شرکت صنایع پتروشیمی خلیج فارس و چهارمین و بزرگترین تولید کننده مواد آروماتیک بنزن، پارازالین و ارتوزالین در ایران با ظرفیت چهار و نیم میلیون تن در سال، در زمینی به مساحت ۶۱ هکتار در حاشیه شمالی خلیج فارس در منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس در بندر عسلویه واقع شده.

یکی از محصولات فرعی پتروشیمی نوری Heavy Ends با ترکیبات سنگین Cl^+ است که به دلیل سولفور بیش از حد (حدود ۲۵٪ وزنی) غیر استاندارد که برای کم کردن سولفور اون تا حداکثر ۱۰ ppm وزنی و تبدیلش به سوخت مناسب با آلایندگی کم، پروژه‌ای به نام Heavy End Hydrotreating Unit با ظرفیت شیرین سازی با دو میلیون و بیست و یک هزارتن در سال، در مجتمع پتروشیمی نوری تعریف شد.

قرارداد این پروژه EPCC شامل طراحی و خدمات مهندسی، تامین کالا و تجهیزات، انبارداری کالا، انجام کارهای ساختمان و نصب، پیش راه اندازی و راه اندازی، در ۲۷ اردیبهشت ۱۳۹۹ به کارفرمایی پتروشیمی نوری و مدیریت طرح شرکت مدیریت توسعه صنایع پتروشیمی، با شرکت ناموران منعقد شد.

پروژه نوری ۱ اولین پروژه آروماتیک ناموران و مشابه پروژه HDT اصفهان در شیرین‌سازی نفتا است. صاحب تکنولوژی این فرآیند شرکت Axens فرانسه بوده و PDP (بسته طراحی فرآیند) هم توسط این شرکت تامین شده. مهندسی پایه و تفصیلی توسط ناموران انجام و تقریباً تموم شده و در انتهای کارهای ساختمانی هستیم. پروژه تامین تجهیزات هم در حال انجامه و مراحل مقدماتی نصب تجهیزات، لوله کشی و ... شروع شده.

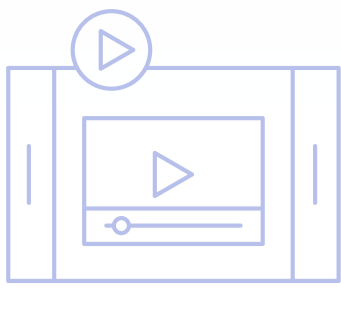
ویژگی مهم این پروژه brownfield بودن اون و کار کردن در یک پلنت فعاله، گاهی برای اضافه کردن یک لوله ناچار به شات‌داون پلنت هستیم و اگر نشه باید از روش‌های ویژه با ریسک بالا استفاده کنیم و گاهی هم توی جلسه، با اپراتورها و چالش‌های اون‌ها آشنا می‌شیم. چهار تیم مختلف و بسیار خوب در مهندسی، ستاد پروژه، تدارکات و سایت داریم و پیش‌بینی می‌کنیم که تا سال آینده کار رو تحویل کارفرما بدیم.

و امیدواریم که بعد از انجام موفق این پروژه، توی فازهای بعدی، ساخت یک واحد LAB (Liner Alkyl Benzene) برای استفاده از Heavy Ends تولیدی، تعریف بشه و ناموران برای تولید این محصول که در مواد شوینده به کار می‌ره، در کنار کارفرما باشه.

روایت نامورانی‌ها

در میان ما نامورانی‌ها کسانی هستند که علایق قشنگ‌شون رو دنبال می‌کنند! از اون‌ها باخبر می‌شیم، شاید در مورد علایق مشترکمون با اون‌ها هم کلام بشیم و یا اون رو به شمار علاقه‌مندی‌هامون اضافه کنیم!

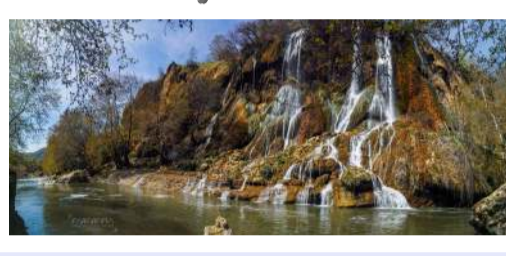
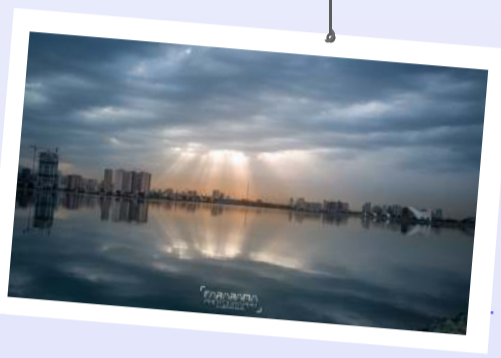
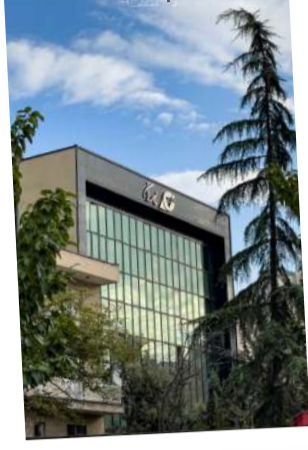
ساعت‌ها و شاید روزها به انتظار می‌نشینیم

برای اینکه بتونیم یک تیزر ارزشمند خلق کنیم، گاهی برای فیلمبرداری از یک سوژه ساعت‌ها و شاید روزها به انتظار می‌نشینیم تا نور و شاید هوا و ... مناسب بشن، چون لزوماً همه لوکیشن‌ها همیشه قشنگ نیستن و باید به شکار لحظه بشینیم. تازه از اون لحظه کار شروع می‌شه و متناسب با سناریو از سوژه در زاویه‌های متفاوت و با شیوه‌های مختلفی فیلمبرداری میشه.

اما زیبایی و گیرایی اون تیزر زمانی به چشم میاد که ساعت‌ها وقت صرف تدوین فیلم‌های خام و انتخاب موزیک مناسب و شروع و پایان جذاب و خلاصه صرف کلی هنر و ذوق و خلاقیت میشه تا اون فیلم‌های خام تبدیل به یک اثر ارزشمند مثل مستند "محرّم در بافق" بشه که عزاداری‌های شهر یزد رو روایت می‌کنه و به عنوان منتخب از شبکه مستند پخش می‌کنن و یا اینکه تیزر ساعت مسجد شاه بازار می‌شه و دیدنش همه و حتی عکاسان حرفه‌ای رو به وجد میاره!

محمد رضا ساعتچی‌فرد تیزرهای تبلیغاتی زیادی برای موزه آبیگینه، ساخت سد سردشت، انجمن تیراندازی ایران، شرکت‌های صنعتی، طبیعت و غیره ساخته، آثارش توی کتاب‌های طبیعت ایران از انتشارات آیتورسیما و پیج‌های پرمخاطب اینستاگرامی منتشر و بعضی وقت‌ها هم مثل ویدیوی "بوستان ایران کوچک" با ۶۳ هزار بار مشاهده، وایرال شده!

محمد رضا می‌گه که با دوربین حرفه‌ای عکاسی کرده اما هیچ وقت دوربین نداشته! عکس‌ها و فیلم‌هاش رو با موبایل می‌گیره و یکی دو ساله که حتی با موبایل تدوین هم می‌کنه! هیچ وقت آموزش ندیده، با دیدن و خوندن خودش رو به سطحی رسونده که بین حرفه‌ای‌ها هم کاراش دیده بشه و حتی جایزه هم بگیره! در مورد خاطرات شیرین عکاسی حرفه‌ای، ارزش بیشتر بشنوی!

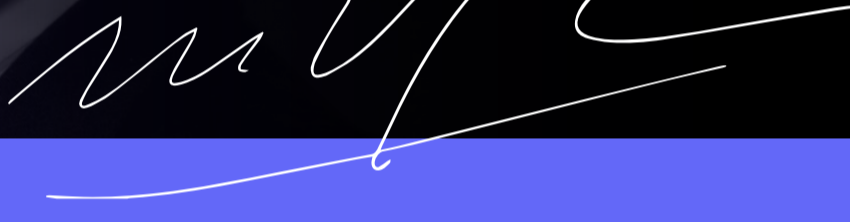

به پیشنهاد شما

اگه تا به حال تجربه جالبی داشتین، جای دیدنی رفتین، کتاب خوبی خوندین، یادگست ویژه ای گوش کردین، فیلم جذابی دیدین و یا صفحه اینستاگرام کاربردی رو دنبال می‌کنین، برای پیشنهاد دادن اون‌ها به بقیه دوستان نامورانی، ما با به اشتراک بگذارید.

"**ماریو بارگاس یوسا**" نویسنده صاحب نام و شهیر آمریکای لاتین در سال ۱۹۳۶ در پرو متولد شد. در بیست‌سالگی اولین داستانش را در یکی از نشریات پایتخت به چاپ رساند. در ۱۹۵۸ فارغ‌التحصیل شد و بعد از آن یک فرصت تحصیلی از دانشگاه مادرید به دست آورده و در رشته ادبیات درجه دکترا گرفت. شهرت یوسا در سال ۱۹۶۳ با نخستین رمانش، "سالهای سگی" (عصر قهرمان) آغاز شد. در ۳۳ سالگی یکی از شاهکارهایش "گفتگو در کاتدرال" را نوشت. "جنگ آخر الزمان" را در سال ۱۹۸۱ منتشر کرد، این اثر بزرگ را به عنوان نظیری برای «جنگ و صلح» تولستوی در ادبیات آمریکای لاتین توصیف کرده‌اند.

آثار یوسا در بر دارنده عناصر تاریخی و تجربیات شخصی می‌باشد. وی در رمان‌های خود فساد جامعه را به تصویر کشیده است و ردپای نبرد برای آزادی و علیه بی‌عدالتی در جامعه در آثارش نمایان است. او در سال ۱۹۸۸ در کنار تعدادی از احزاب راست‌گرا در تشکیل جنبش آزادی شرکت کرد. در سال ۱۹۹۰ نامزد ریاست‌جمهوری پرو شد. در سال ۱۹۹۵ جایزه سروانتس که مهمترین جایزه ادبی نویسندگان اسپانیایی‌زبان به شمار می‌رود را از آن خود کرد. دریافت جایزه صلح آلمان در سال ۱۹۹۶ نیز از افتخارات این نویسنده به شمار می‌رود. در سال ۲۰۱۰ به دلیل ترسیم ساختارهای قدرت و تصویرسازی نافذ او از مقاومت، طغیان و شکست افراد جامعه "موفق به کسب جایزه نوبل ادبیات شد. او تقریباً در تمام زندگی خود، صبح‌ها را به نوشتن اختصاص داده و در طول ۵۵ سال، ۵۹ کتاب منتشر کرده است.

کتابی که در اینجا معرفی می‌شود کتاب "چرا ادبیات؟" است که در حقیقت مجموعه سه مقاله از یوسا است. مقاله اول با عنوان چرا ادبیات؟ مقاله معروفی از یوسا است که در سال ۲۰۰۱ منتشر شده است. مقاله دوم با عنوان فرهنگ آزادی در اصل متن سخنرانی یوسا در سپتامبر ۲۰۰۰ و در بانک توسعه کشورهای آمریکایی است. یوسا در این سخنرانی پیرامون چالش‌های پیش روی جهانی شدن بحث می‌کند و در آخر مقاله سوم با عنوان آمریکای لاتین: افسانه و واقعیت که در سال ۱۹۸۷ چاپ شده درباره لزوم توجه مردم آمریکای لاتین به افسانه‌ها و تاریخ کشف آمریکا می‌پردازد.

کتاب‌های بسیار خوبی از یوسا با ترجمه مترجمان کارآزموده‌ای چون عبدالله کوثری در بازار کتاب موجود است که در میان آن‌ها، تعدادی از برترین رمان‌های نیم قرن اخیر به چشم می‌خورند. کتاب کم‌حجم **چرا ادبیات؟** شاید در لیست برترین‌ها نباشد ولی بخش اول کتاب در خصوص چرایی مطالعه ادبیات آگاهی‌بخش است. چرا ادبیات یک مقاله درجه یک و سطح بالا است که ماریو بارگاس یوسا در آن به اهمیت خواندن ادبیات اشاره می‌کند، همچنین به مشکلات ناشی از نخوندن و جامعه‌ای که در آن ادبیات جایگاهی ندارد پرداخته است. به اعتقاد یوسا، ادبیات جزء ضروری‌ترین و مهم‌ترین فعالیت‌های ذهنی آدمی است. فعالیتی که از جنبه‌های مختلف به فرد و در مقیاس بزرگ‌تر به جامعه کمک می‌کند. او به بهترین شکل ممکن و با دلایل قانع‌کننده این تصور اشتباه را که ادبیات را نوعی وقت‌گذرانی تجملی می‌دانند، رد می‌کند و آن را فعالیتی بی‌بدیل برای شکل‌گیری شهروندان در جامعه دموکراتیک مدرن متشکل از افراد آزاد می‌داند. بخشی از مقاله اول کتاب را به عنوان نمونه با هم می‌خوانیم:

ادبیات از آغاز تا اکنون و تا زمانی که وجود داشته باشد فصل مشترک تجربیات آدمی بوده و خواهد بود و به واسطه آن انسان‌ها می‌توانند یکدیگر را بازشناسند. و با یکدیگر گفتگو کنند. و در این میان تفاوت مشاغل، شیوه زندگی، موقعیت جغرافیایی و فرهنگی و احوالات متفاوت مشاغل، ندارد. ادبیات به تکتک افراد با همه ویژگی‌های فردی‌شان امکان تأثیری تاریخ فراتر برونند. ما در مقام خوانندگان سروانتس، شکسپیر، دانته و تولستوی یکدیگر را در پهنه گسترده مکان و زمان درک می‌کنیم و دانته و اعضای یک پیکر می‌یابیم. زیرا در آثار این نویسندگان چیزهایی می‌آموزیم که سایر آدمیان نیز آموخته‌اند، و این همان وجه اشتراک ماست به رغم طیف وسیعی از تفاوت‌ها که ما را از هم جدا می‌کند.

به پیشنهاد: **منیژه شب‌خوش**

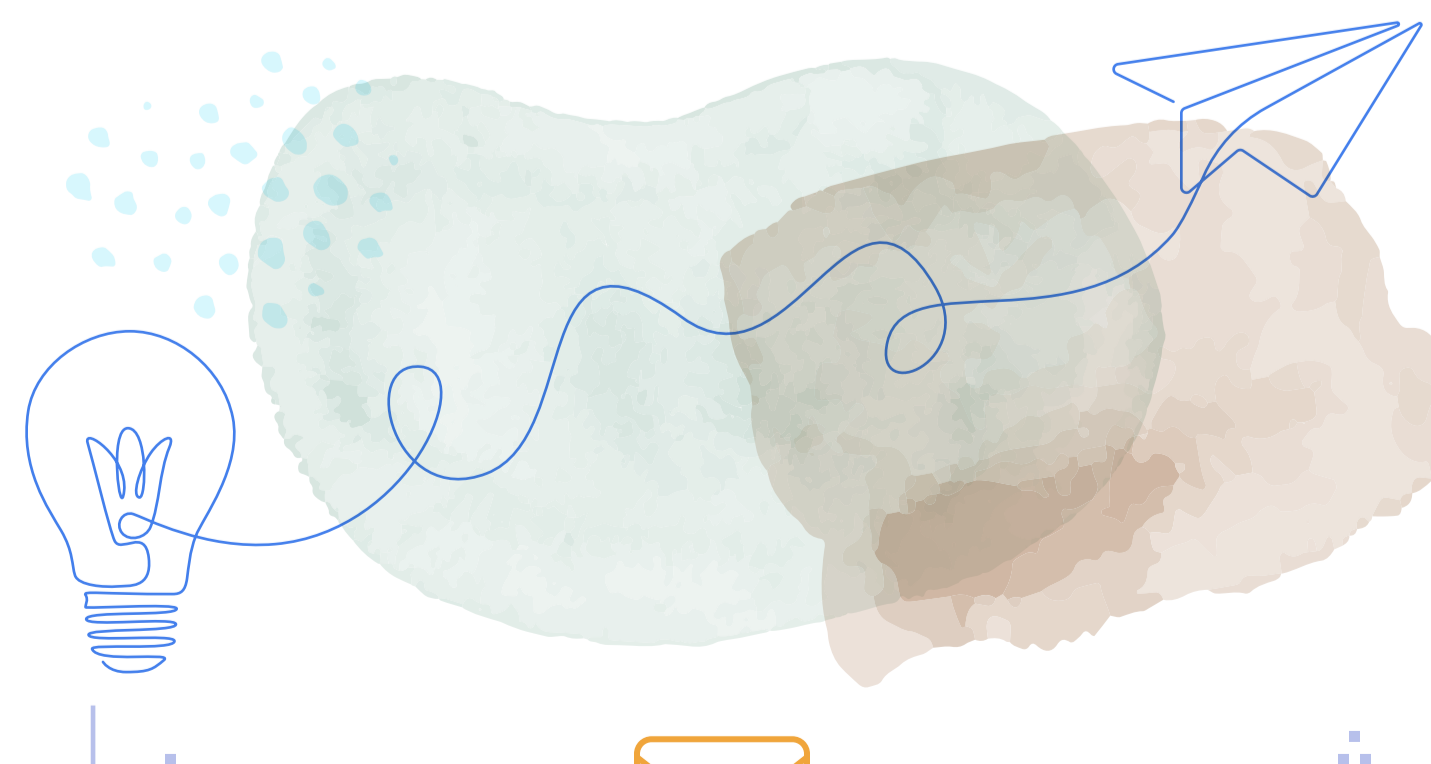
سبک زندگی ما

اینجا مطالبی به اشتراک گذاشته می‌شه که دونستنش می‌تونه به بهتر شدن سبک زندگی اجتماعی و کاری ما و داشتن ارتباط موثرتر با دیگران کمک کنه. خوندن و جواب دادن به سوالاتی که ممکنه ازتون پرسیده بشه، می‌تونه باعث جریان به حس خوب در روابطمون بشه!

اگر شما بودید...

زاویه دید و نگاه همه افراد از جایگاه‌های مختلف ارزشمند و متمایز است. ما از شما می‌خواهیم که به مساله «**کار تیمی**» در ناموران بیندیشید، برای رسیدن به استانداردهای بین‌المللی کار تیمی (Team Work)، خلاقانه به دنبال پیشنهادهای بهبود باشید و آن را با ما از طریق ایمیل s.moslehi@namvaran.ir به اشتراک بگذارید.

ژینا متعلق به همه نامورانی‌هاست. برای بهتر شدن این خبرنامه، با فرستادن نظرات، پیشنهادات، ارسال مطالب جالب و خواندنی و یا داوطلب شدن برای همکاری، با ایمیل زیر در ارتباط باشید. ایمیل ما:

MA.Fathi@Namvaran.ir